

Švedski organi oblasti menijo, da čiščenja dušika ni potrebno za izpuste v Baltsko morje za aglomeracije s populacijskim ekvivalentom (PE) večjim od 10 000 na področju, ki se nahaja severno od občine Norrtälje. Čiščenja dušika se tako opravlja le v obalnih predelih med občino Norrtälje in norveško obalo. Prav tako menijo, da izpusti dušika iz urbanih območij s PE večjim od 10 000 v osrednji južni Švedski, ne prispevajo k evtrofikaciji obalnih vod, saj obstaja zadostno naravno zadržanje dušika, ki je v tranzitu skozi zbiralno področje od vira onesaženja morja.

Komisija meni, da obstaja znanstveni dokaz, da sta fosfor in dušik glavna povzročitelja evtrofikacije Baltskega morja. Izpusti fosforja in dušika v obalne vode se širijo na druge dele Baltskega morja, izpusti v notranje vode, ki leže v zbiralnem področju Baltiškega morja pa naj bi tudi prispevali k njegovi evtrofikaciji.

Tako se mora pri prizadetih čistilnih napravah uvesti splošno čiščenje komunalnih odpadnih vod od dušika na področjih s populacijskim ekvivalentom (PE) večjim od 10 000, ki se izlivajo direktno v občutljiva območja ali njihova zbiralna področja

Nesprejem takih ukrepov predstavlja kršitev Direktive 91/271/EGS, kot je bila spremenjena z Direktivo Komisije 98/15/ES, predvsem člena 5(2), (3) in (5) (Direktive 91/271).

⁽¹⁾ UL 1991, L 135, str. 40.
⁽²⁾ UL L 76, 7.3.1998, str. 29.

Pritožba, ki jo je 26. septembra 2007 Komisija Evropskih skupnosti vložila zoper sodbo Sodišča prve stopnje (četrti razširjeni senat), razglašeno 11. julija 2007 v zadevi Alrosa Company Ltd proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-170/06

(Zadeva C-441/07)

(2007/C 283/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: F. Castillo de la Torre in R. Sauer, zastopnika)

Druga stranka v postopku: Alrosa Comkpany Ltd

Predlogi pritožnice

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje z dne 11. julija 2007 v zadevi T-170/06;
- z zavrnitvijo ničnostne tožbe v zadevi T-170/01 kot neutemeljene, dokončno odloči o zadevi;
- tožeči stranki v zadevi T-170/01 naloži plačilo stroškov, ki so Komisiji nastali v navedeni zadevi in s to pritožbo.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožbeni razlogi v zvezi z materialnim pravom:

Komisija meni, da je v izpodbijani sodbi napačno razložen člen 9 Uredbe 1/2003 ⁽¹⁾ in način, kako se v okviru te določbe uporabi načelo sorazmernosti. Nato Komisija trdi, da je v izpodbijani sodbi pri preučevanju, ali je bila zaveza sorazmerna, napačno uporabljen člen 9, zmotno uporabljeno pravo v zvezi z razlago člena 82 ES, ni upoštevan pravi obseg sodnega nadzora, izkrivljena vsebina izpodbijane odločbe in dejansko stanje ter da izpodbijana sodba na več delih ni obrazložena.

Pritožbeni razlogi v zvezi s postopkom:

Komisija zatrjuje, da presoja SDPS v zvezi z zatrjevano kršitvijo pravice tožeče stranke do izjave ni dovolj obrazložena, in da ostaja nejasna, ker SDPS ni nedvoumno obrazložilo, zakaj naj tožeča stranka ne bi mogla pripraviti „učinkovitega“ odgovora in „v celoti“ izvajati svojih pravic. Poleg tega trdi, da je SDPS uporabilo napačno pravno merilo, ko je tožečo stranko izenačilo z „zadevnim podjetjem“. SDPS naj bi tudi napačno razlagalo pravo, ker je domnevalo, da naj bi tožeča stranka imela možnost pripraviti nove skupne zaveze skupaj z družbo De Beers ali dati pripombe na preizkus trga preden je družba De Beers predložila individualne zaveze. SDPS naj poleg tega ne bi preučilo, ali je tožeča stranka dejansko imela to možnost po tem, ko je prejela povzetek pripomb v zvezi s preizkusom trga. Nazadnje Komisija zatrjuje, da je SDPS napačno uporabilo pravo, ker je šlo, da je prvi tožbeni razlog tožeče stranke utemeljen, vprašanje, v kakšnem obsegu je zatrjevana kršitev njene pravice do izjave dejansko vplivala na odločbo Komisije, pa pustilo odprto.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe, UL L 1, str. 1.